

тъ. Проповѣдта на свѣщенникътъ, който посѣщавалъ селото имъ, замѣнявала всичкитъ други источники на просвѣщението. Но и селското духовенство било бѣдно, а вслѣдствие на това не образованно, както и самата масса селяни. Религиознитъ понятия на селянитъ, представлявали най-своеобразна мозайка, съставена отъ християнски представления и отъ остатъцитъ на друидизмътъ. Пламенната и слѣпата ненавистъ на селянитъ къмъ протестантитъ ся представлява главенъ и почти единственъ резултатъ на онова влияние, съ което селското духовенство ся ползувало въ селянитъ. Въ южна Франция, благодарение на своитъ пастири, селянитъ глѣдали на всѣки протестантъ, като на най-опасенъ магйосникъ, когото трѣбва да убиятъ и убивать отъ любовъ къмъ Бога и за спасение на душата си. А относително това: що ся правило на бѣлия свѣтъ или задъ предѣлитъ на селата, селянитъ нищо не знаели. Отиванието на пазаръ въ най-близкия градъ било пжтешествие доста трудно и не безопасно, за това че пжтищата били още въ първобитното си състояние, и скитничествата на различни шайки сжществували въ най-голъми размѣри. А ако нѣкому изъ селянитъ ся случвало да отиде въ нѣкой градъ на печалба или за солдатинъ, то той вече са не врыщаль въ селото си, нито пѣкъ давалъ нѣкакви извѣстия на приятелитъ си за своето положение, които въ такъвъ случай нѣмали възможность да ся запознаятъ или възползуютъ отъ неговата опитность.

Съ своитъ ограничени понятия селянинътъ